

Megjelent 1913. évi augusztus hó 30-án.

SZABADALMI LEIRÁS

60925. szám.

V/h. OSZTÁLY.

Önműködő működtető berendezés röpközlőgépek stabilizáló síkjai és magasságkormányai számára.

RAMEL JEAN GEORGES FÖLDBIRTOKOS GLENNESEN.

Pótszabadalom az 55387. számú törzsszabadalomhoz. Bejelentés napja 1910 április hó 29-ike.
Elsőbbsége 1909 szeptember hó 20-ika.

Az 55.387. l. számú törzsszabadalomban meg van említve, hogy az önműködő működtető berendezés alkalmazása következtében az egész röpközlőgép, különösen pedig a stabilizáló és vezérlő síkok elrendezését módosítani kell.

Jelen találmány a stabilizáló és vezérlő síkok elrendezésére vonatkozik és tárgya az említett síkoknak csuklós megerősítési módja.

Az eddig ismert röpközlőgépektől eltérően a csuklós megerősítés nem a síkok közepén vagy hátsó részén, hanem mellső részén van alkalmazva, hogy egy vagy több sik önműködő kormányának eltörése esetén a hosszirányú vagy oldalirányú egyensúly megzavarása folytán a röpközlőgép le ne zuhanjon.

A mellékelt rajz a síkoknak a gép mellső részével való összeköttetését és a röpközlőgép általános elrendezését tünteti föl. Az

1. ábra egy síknak a gép mellső részén való megerősítési módját sémás nézetben mutatja, a

2., 3. és 4. ábrák a találmány értelmében megerősített stabilizáló és vezérlő síkok elrendezését tüntetik föl.

A síkoknak ez a megerősítési módja természetesen az összes oly szerkezetű röpközlőgépeknél alkalmazható, melyeknél stabilizáló és vezérlő síkok akár együtt, akár külön külön vannak elrendezve.

Az 1. ábra szerint az (1) síknak lengéstengelye a sík szélén azzal párhuzamosan van elrendezve és (2) csapjainál fogva a gép vázának (3) rúdján van ágyazva. A vezérlő sík a lengéstengellyel ellenkező szélére erősített és az (5) csigákon vezetett (4) kötél segítségével működtethető. A síkoknak a gép mellső végén való megerősítése folytán a működtető elem elszakadása esetén, tehát ha a röpközlőgép haladása közben a levegő a síkok fölületei mentén elmozog vagy csúszik, a vízszintes síkok helyzetüket úgyiszólván önműködően tartják meg, mert azokat a két fölületük mentén végigcsúszó levegőrétegek egyensúlyban tartják.

Amint a 2., 3. és 4. ábrán látható, a röpközlőgép összes síkjai a leírt módon vannak elrendezve. A (6, 7) síkok az alátámasztó síkok, a (8, 9) síkok pedig a stabilizáló síkok vagy szárnyak. A (10, 11, 12, 13) stabilizáló síkok a hosszirányú egyensúlyozást eszközlik és egyúttal magasságkormá-

nyok gyanánt is működhetnek. (14) és (15) az irányváltoztatásra való kormányok.

Hogy a működtető elem szakadása esetén a lengő síkok biztosabban legyenek kiegyensúlyozhatók, valamely ellenállás alkalmazható, pl. az 1. ábrán föltüntetett, egymással ellenkező irányban egyenlő erővel ható két (16, 17) rúgó, melynek ellenállása azonban nem elég erős arra, hogy a működtető elem működését befolyásolná.

Amint már említettük, a megerősítésnek ez a módja nemcsak az oly lengő síkoknál alkalmazható, melyeknek működtetése a törzsszabadalom szerint önműködően történik, hanem tetszőlegesen működtetett bármely lengő síknál.

SZABADALMI IGÉNY.

Az 55.387. I. számú törzsszabadalomban védett, röpkölőgépek stabilizáló síkjai és magasságkormányai számára való önműködő működtetőberendezés fogantatási alakja, azáltal jellemezve, hogy a stabilizáló síkoknak és a magasságkormány síkjainak lengéstengelyei a síkoknak a röpkölőgép haladási irányában tekintett mellső szélén vannak elrendezve, hogy a kormány elszakadása esetén a síkok az azoknak két föllete mentén csúszó levegő elmozgása által létesített levegőáram hatása következtében egyensúlyban maradjanak.

1 rajzlap melléklettel.

Önműködő működtető berendezés repülőgépek stabilizáló síkjai és
magasságkormányai számára.

RAMEL JEAN GEORGES FÖLDBIRTOKOS GLENNESEN

Fig.1.

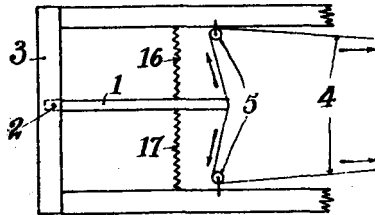

Fig.2.

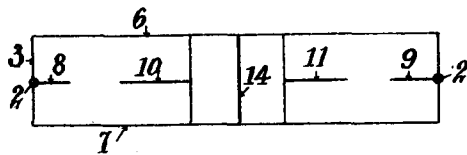

Fig.3.

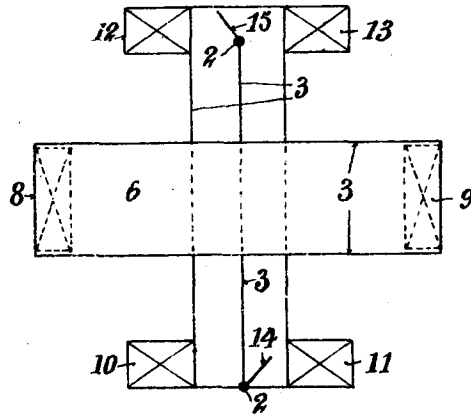

Fig.4.

